

Смръѣлыя отъ погрѣшательны тѣ почесты. И царѣ-тѣ не бывали възъ отъ тѣзи сѣдѣж; може съ тѣзи наредѣж да сѣ искзали да покажѣтъ, чи тѣ въ живота си, ако и да сѣ погорны отъ дрѣ-ги-тѣ, но сѣдѣж смърть тѣ подпадатъ подъ общыя законъ на чловѣка.

Сѣга нема нигдѣ навѣкъ да клеветѣхъ умръѣлыты-тѣ. Но памать-та на злыя вынаги останва въ умраза и въ безчестіе; а добродѣ-тельныя напротивъ и подиръ смърть-тѣ мѣ вси чки го почитатъ и любѣхъ. Положете за правило, чи какъ порочный никога неще извѣгне отъ о-сѣжденіе-то; срѣщю него ще стане обвинителья и предъ сичкія свѣтъ, каквото нѣкога Египта-ни-тѣ да обвинява постѣпки-тѣ мѣ.

Често намѣрватъ въ Египетъ и ивниси; о-пазены съ сѣщю-то придгледваніе, каквото и дрѣ-ги-тѣ мѣмій. Вѣроятно чи тѣи е оставки отъ тѣзи священны птицъ, на които се покланали Египтане-тѣ, и които се хранали въ Оливски тѣ и Мемфиски храмовы.